

Молодий комунар

Орган Кіровоградського райкомкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 13 січня 1987 року

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

№ 6 (3825).

Ціна 2 коп.

ПРЯМА ЛІНІЯ

«Я — ЗА СІМЕЙНИЙ ПІДРЯД!»

Публікуючи інтерв'ю «За принципом сімейного підряду», ми прагнули розпочати лан серйозну розмову про проблеми й перспективи у цьому напрямі, звертаючись, у першу чергу, до молодих трудівників села й жителів міста, котрі виявили бажання зробити свій посильний внесок у виконання Продовольчої програми. Тоді ж ми оголосили про продовження розмови на тему сімейного підряду у формі «Прямой лінії» між читачами й спеціалістами у цій сфері.

На телефонну зустріч із читачами до редакції «Молодого комунара» прийшли голова Кіровоградського райвиконкому О. В. ДЕНИСЕНКО і старший спеціаліст по підсобних підприємствах і промислах та підсобних господарствах громадян районного агропромислового об'єднання В. Т. ТАТАРЧУК. І телефонні дзвінки відбулися ще задовго до урочистого початку «Прямой лінії». А о 10 годині ранку задзвонили обидва телефони.

— Алло, «Пряма лінія»?

— Так, слухаємо.

— Скажіть, у чому суть сімейного підряду для мешканців села? Чим ми, міські, можемо займатися?

— Давайте спочатку познайомимося. Хто ви, звідки телефонуєте?

— Я — Райніс Валентина Андріївна, робітниця Кіровоградського заводу радіовиробів.

— Зрозуміло. А відповідь тако: сімейний підряд — діло й міських жителів. Ми якраз займаємося цим питанням.

— А що можна брати нам?

— Поросят можна брати на відгодівлю і в місті. Господарства району виділяють, скажімо, трьох поросят: два по договору з віддачею господарству, а одне — по державній ціні продаємо для власного вжитку.

— До кого ж звертатися? Можете звертатися прямо до нас, на Балашівку: вулиця Дарвіна, 25, оргвідділ Кіровоградського райвиконкому.

— Кіровоград? Турбують з колгоспу імені Щорса Ульяновського району. Секретар комсомольської організації Валентина Сатанівська.

— Скажіть, чи є різниця: працює сім'я в колгоспі і доглядає свиней, і — вдома?

— Так, є. Існує дві форми сімейного підряду. Перша — коли сім'я доглядає в колгоспі. Там вона використовує приміщення, електроенергію, техніку, корми — все колгоспне. Чи ж не вигідно? Але сім'я може сказати: нам трактор не потрібен. Ми самі будемо доглядати ту чи іншу худобу. Тож ліпше, щоб сім'я використовувала побільше свого, власного, виробленого своїми руками. Це що простіше робити у віддалених селах, де є покинуті ферми, присадиб-

ні ділянки, наприклад. Можна для добування будівельних матеріалів, щоб з колгоспними спеціалістами звести свою невелику ферму. Затрати досить скоро окупляться...

У колгоспі імені Ватутіна уже укладено 133 договори на передачу в особисті підсобні господарства громадян 376 голів молодяка великої рогатої худоби, 18 корів. Практикується тут й організація сімейного підряду безпосередньо на фермах господарств. А в колгоспі імені Крупської молоде подружжя Логодайських Микола й Ганна — теж взяло на відгодівлю 10 корів.

— Іванов Микола, водій колгоспу «Зоря комунізму» Новгородківського району. А які умови створюються господарством для виношування зобов'язань, передбачених при укладанні договору сімейного підряду?

— Перш за все зберігається основний принцип — організація сімейного підряду ведеться виключно на добровільних засадах. Але успіх справи залежить і від роз'яснювальної роботи. Треба знати, що спочатку укладається договір між керівництвом господарства й членами сім'ї, яка вирішила взяти підряд. Господарство продає залежно від виду тварин і їх кількості по собівартості, скажімо, 3—4 центнери комбікорму, певну кількість грубих кормів та силосної маси. У разі потреби виділяє й незайняті присадибні ділянки по 10—20 соток для вирощування додаткових кормів.

— Олександр Яковенко дзвонить. Я навчаюся в Бобринському сільськогосподарському технікумі. Питання про розрахунок культури для сімейного підряду вигідне, зручне діло. А хто ж братиметься за зерно?

— А хіба ви не знаєте, як працюють сімейні ланки на вирощуванні сільськогосподарських культур в колгоспі «Україна»?

Сім'я Миколи Микитовича Сергієнка в 1987 році буде вирощувати сільськогосподарські культури на площі 430 гектарів, з них 124 гектари кукурудзи на зерно, 120 гектарів соняшнику, 136 озимої пшениці і 50 гектарів кукурудзи на силос. За сімейною ланкою закріплено два трактори, необхідну кількість посівного і причіпного інвентаря. Друга сімейна ланка Анатолія Павловича Іванченка у складі чотирьох осіб буде вирощувати сільськогосподарські культури на площі 556 гектарів, у тому числі 100 гектарів ку-

курудзи на зерно, 146 гектарів гороху, 110 — багаторічних трав та інші культури.

— Є ще одне питання. От навіть якщо зразу кілька

ласка. Із села Шевченківського Віктор Миколайович Ігнатенко зі своїм сусідом беруть 6 тисяч голів гусей — для них це за 4-5

сім'ї візьме в колгоспі хай і по 10 свиней — чи не буде розпорощування поголів'я?

— Ні, бо господарство дає тварин з понадпланового поголів'я. Є колгоспні план виростити і здати державі, скажімо, 5 тисяч тонн свинини — він здасть, а буде додаток ще й від підрядників — того краще!

— А якщо того понадпланового поголів'я не вистачить для всіх бажаючих?

— Поки що це не проблема.

— Алло! Дзвонить Заболотна Людмила Анатоліївна, головний вівчар колгоспу імені Шевченка, Голованівський. Олесь Володимирович, а як ви дивитесь, щоб люди брали свиней? Я у себе в селі хочу агітувати за сімейний підряд, але переконливо.

— Із поросятами простіше. Якщо треба й присадибну ділянку даємо для вирощування кормових буряків, кукурудзи, люцерни. На кожні 10 свиней даємо одну у власне користування безплатно вагою 10 кілограмів. Дев'ятикласники Аджамської СШ вирощують за колективним підрядом 7 свиней, а з настанням тепла візьмуть в колгоспі «Росія» ще 20 голів. Так учні і школу забезпечуть м'ясом, і для себе для організації дозвілля матимуть гроші. Аджамців наслідують комсомольці Могутнянської школи, які теж беруть 20 поросят.

Тут, як і в сім'ях, контроль і розрахунок простий — восени свиней зважують і забирають. За кожний кілограм живої ваги (приросту) господар отримує по 1 карбованцю 35 копійок. Мінус продані комбікорми по 14 копійок за кілограм — усе інше — то чистий прибуток. Наприклад, здано 50 голів по 100 кілограмів приросту з кожної. Виходить, 5 тисяч кілограмів та помножені на карбованець 35 копійок — буде 6 тисяч 750 карбованців. Відняти вартість 200 центнерів кормів (2800 карбованців) — понад 4 тисячі карбованців залишиться сім'ї у вигляді чистого прибутку.

— А курей? Щоб курчат вирощувати...

— Курей не даємо, бо для цього дуже багато потрібно концентрованих кормів. Із качками така ж проблема. А гусей — будь



місяців дасть не менше як по 3 тисячі карбованців прибутку на сім'ю. А для споживачів — 24 тонни гусятини.

— Ще питання про тваринництво. Якщо за час відгодівлі теля народилося — чи воно буде?

— Колгоспне. Скажімо, заважили його зразу після народження — 35 кілограмів, записують. Усе ж, що потім у хазяїна

воно надбавить — на рахунок хазяїна. Але зарізати для власних потреб не має права, між іншим.

— Алло, це «Пряма лінія»? Дзвонить Василь Смаженко, завірг Голованівського району комсомолу. От ми прочитали в «Молодому комунарі», що колгосп платить за кожен зданий з понад 3000 кілограм милона від корови по 30 копійок. А яка господарству користь?

— Ми корів віддаємо безплатно. Але взаємін вимагаємо мінімум — щоб надій був не менше 3000 кілограмів за лактацію, щоб хазяїн здавав його базисної жирності. До двох тисяч — оплата по 25 копійок, а понад двох тисяч — по 30 копійок за кілограм.

Для колгоспу, як уже було сказано, це додаткові тонни надпланового молока, для хазяїна — додатковий прибуток його родини. За 8—10 утримуваних корів, наприклад, за рік він має до семи тисяч карбованців чистого прибутку...

І вигідніше, якщо хазяїну вирощувати корми у себе на виділеній присадибній ділянці.

— Це хороше діло. Є й у нас бажаючі. Але якщо починати, де гарантія, що господарство не підведе з виконанням договірних зобов'язань?

— Якщо збираємося не виконувати двосторонніх зобов'язань — краще й не починати.

— А в бригадному підряді як?

— Так само, — домовились, — то виконай.

— Онуфрійовна просить слова. Механізатор колгоспу імені Леніна Віталій Филимонов. Моя теща і дружина працюють доярками, я теж на фермі доярком (механізатор — то професія). От якщо ми візьмемо 10 корів — чи потрібно буде ще десь працювати?

— Обов'язково!

Радимо — беріть на трьох один корівник на 75—100 корів, зробить у себе на фермі сімейний підряд, укладіть договір з колгоспом — і працюйте. Результати залежатимуть від вас.

— І останнє: чи робота у такому підряді буде зарплатитися до загального трудового стажу?

— Неодмінно.

— Кіровоград, завод радіовиробів, апаратниця очисних споруд Валентина Антоніона Бут. У Кіровограді, мабуть, у сімейному підряді беруть участь лише ті, в кого є свої садиби?

— Не тільки.

— У колгоспах нашого району створюються кооперативи, в які можуть вступити всі бажаючі.

— Надія Овєян дзвонить, секретар комсомольської організації колгоспу імені 40-річчя Жовтня Вільшанського району. Є кілька питань. Чи обов'язково працювати в громадському господарстві, щоб брати на відгодівлю чи роздоювання тварини?

— Працювати обов'язково.

— Ще питання: що одержать люди на сімейному підряді на випадок стихійного лиха чи неврожаю?

— У нашому суспільстві, пам'ятаємо, людей в біді не залишають.

На сьогодні у Кіровоградському районі укладено 2319 договорів сімейного підряду лише в тваринництві, якими передбачено передачу в особисті підсобні господарства громадян для відгодівлі 2070 голів молодяка ВРХ, 435 корів, 2495 свиней; 14 тисяч гусей.

На «Прямій лінії» чергували І. КУЦЕНКО, В. БОНДАР.

Ти мав ще одну можливість докладніше дізнатися, як про сімейний підряд взагалі, так і про пов'язані із його впровадженням проблеми, взявши участь у «Прямій лінії», яку редакція нашої газети провела 10 січня з головою Кіровоградського райвиконкому О. В. Денисенком. Сьогодні ми публікуємо потатки цієї розмови. Крім того, хто вже вирішив укласти сімейний підрядний договір і таким чином взяти участь у виконанні Продовольчої програми країни, пропонуємо заповнити ан-

кету-талон і надіслати її на адресу редакції: 316050, МПС, м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36. У ній повідом, на чому вирішив зупинити свій вибір, яке конкретне господарство маєш на увазі; якими професійними навиками вже володієш у даній галузі виробництва; чи вирішив виїхати в село.

Вже сьогодні ми можемо назвати села Кіровоградського району, де виділяють житло: Овсєніківка, Калінівка, Веселівка, Первозванівка та інші.

Заповни відривний талон і відішли на адресу редакції.

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Вік _____

Склад сім'ї _____

Місце проживання і де працюєш _____

Знайомий з професією _____

(тваринника, механізатора, водія)

Мою кваліфікацію _____

Згоден вирощувати _____ корів, бичків, свиней, овець, птиці.

Прошу виділити мені _____ гектарів земельних угідь, закріплених за мною _____ одиниць технічних засобів і засобів механізації.

Прошу надати житло в селі _____

ВІТРИЛА

СТОРИНКА ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

№ 1
(30)

ШКІЛЬНІ БУДНІ

«Я І ЧАС»

Фундамент майбутнього нашої планети будувати молодим. І жити у дні прийдешньому теж їм, юним. А закладається він сьогодні за шкільною партою. Тому саме на школу покладена особлива відповідальність за проведення в життя рішень XXVII з'їзду КПРС, основних напрямів реформи школи.

Вирішувати значний обсяг завдань комуністичного виховання підростаючого покоління покликані політичні клуби, роботу яких А. С. Макаренко вважав невід'ємною частиною загальношкільного виховного процесу.

Із практики роботи нашої десятирічки та інших шкіл району можна зробити висновок: чим краще організовано педагогічний процес, тим потрібнішими стають подібні клуби. Адже розвитку активної діяльності школярів, формуванню їх ідейно-політичних та моральних якостей значною мірою сприяє цікава по змісту та захоплююча по формі клубна виховна робота.

Політклуб старшокласників «Я і час» дозволяє в нашій школі створити таку систему, в якій поєднують в одне ціле навчальний процес, політичну освіту і суспільно-політичну практику хлопчиків і дівчаток. Він грає роль своєрідного ідейно-політичного центру, який організує і координує роботу по формуванню політичної культури особистості.

Політклуб — як компас. Він допомагає старшокласникам розібратися в складних питаннях внутрішньої і зовнішньої політики партії та уряду, виробляє стійкий інтерес до політичної інформації, а ще виховує вміння оцінювати її з класових позицій, давати відсіч ідеологічним диверсіям буржуазної пропаганди.

Наприклад, створити певний емоційний фон, добитися максимуму уваги до теми засідання політклубу дозволяють музичні анонси перед початком роботи та зміни рубрик. Так, перед розглядом чергової теми лекторію з історії Великої Вітчизняної війни прослуховувалася музична рубрика «Пісні воєнної пори». Вихованню музичної культури служать й інші музичні рубрики клубу «Пісня проти війни», «Пишнота і злидні кумирів».

А ще однією з форм діяльності клубу стали конкурси. Наприклад, «Як ти знаєш політичну карту світу?». На екрані з'являється зображення темного регіону світу з допомогою діапроектора (США, Індокитай, Близький Схід). І поки звучить протягом хвилини музика, одна з команд готує характеристику економічної та політичної обстановки в даній країні чи регіоні. Потім ролі міняються.

Нікого не залишає байдужим виступ комсомольця 20-х років лектора-міжнародника з 50-річним стажем І. Д. Заврайського. Надовго запам'яталися також зустрічі з делегатами московських фестивалів молоді і студентів 1957-го і 1985-го років Н. Г. Смикодуб, недавньою випускницею Кіровоградського педагогічного інституту А. Кислюк.

І, звичайно ж, нічим не виміряти виховну роль зустрічей з ветеранами Великої Вітчизняної війни та воїнами-інтернаціоналістами, недавніми випускниками

нашої десятирічки, такими, наприклад, як Олег Ве-
чирко.

Особливе місце в діяльності політклубу займають тісні зв'язки зі школою молодого лектора Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна. Студенти та викладачі вузу стали постійними учасниками засідань «Я і час». Це дозволяє нам розширити тематику засідань, одержати кваліфікований аналіз нашої роботи, а також немало суттєвих зауважень і порад по вдосконаленню.

Практично перевтілення нашого політклубу в опору точку школи молодого лектора на селі, в осередок, через який проходить лекційно-пропагандистська діяльність майбутніх педагогів серед школярів, допомагає їм вдосконалюватися, краще готуватися до роботи з дітьми.

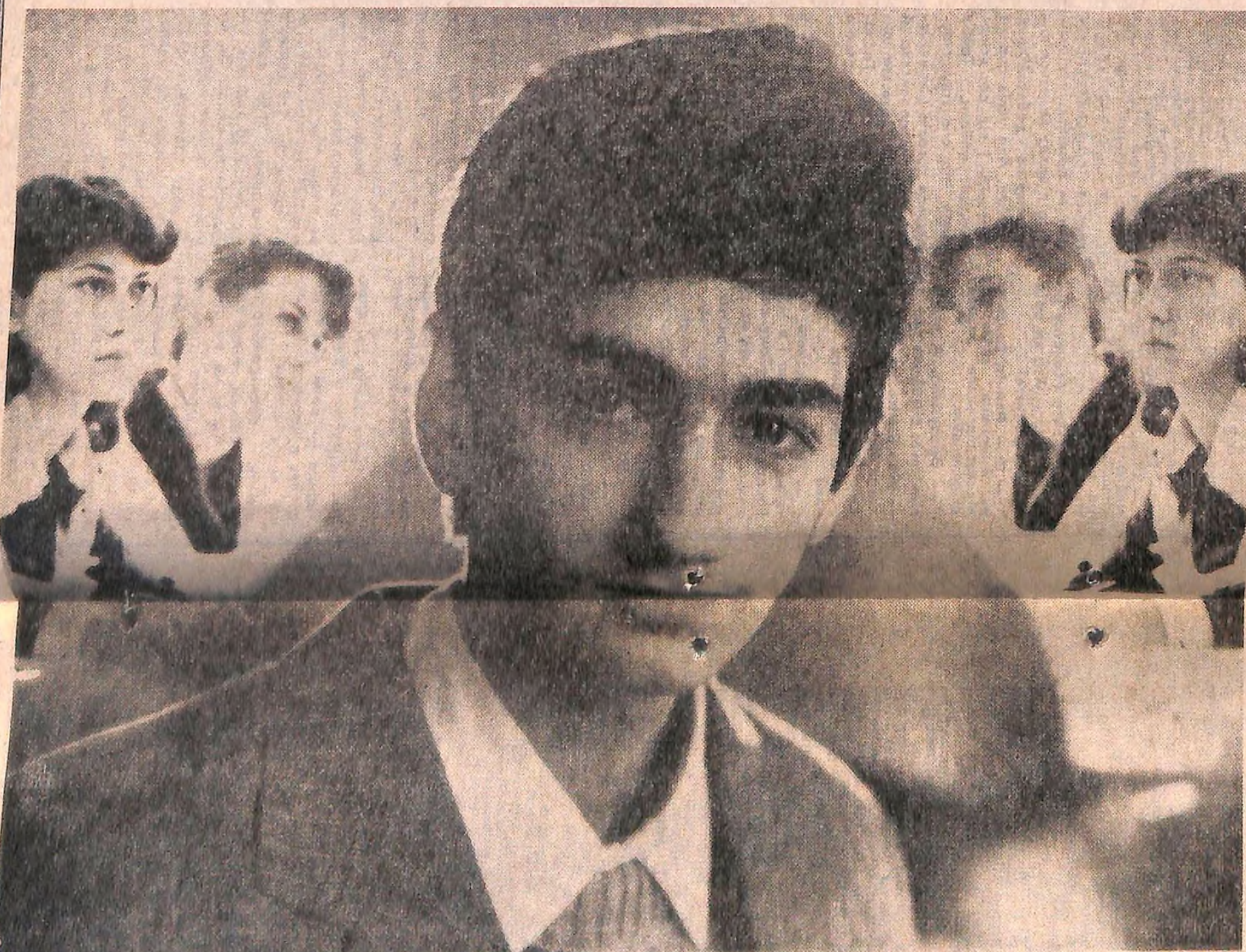
Значну увагу ми приділяємо обміну досвідом роботи з іншими політклубами області шляхом взаємовідвідування, обговорення актуальних завдань ідейно-політичного виховання на обласних і районних конференціях.

Торік на базі Бережинської школи відбувся перший політичний вечір-конкурс старшокласників Кіровоградського району. Допомогали готувати цей захід наші учні.

Зараз «Я і час» орієнтується на пошук нових шляхів, методів, які сприятимуть кращому вирішенню завдань ідейно-політичного виховання шкільної юні.

В. ГРОМОВИЙ,
організатор позакласної і позашкільної
виховної роботи Соснівської СШ.
Кіровоградський район.

ДЕЛЕГАТ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ



КОНСУЛЬТПУНКТ

«ВІТРИЛ»

Василь Мойсей із Глинського Світловодського району мріє стати майстром по ремонту радіоапаратури.

Набути спеціальність можна у СПТУ № 9 на базі середньої освіти. Строк навчання — 1 рік. Адреса училища: 316013, м. Кіровоград, вул. Шатіла, 4.

Роксана і Катя Томашук із Гайворонського району цікавляться, де можна здобути спеціальність в'язальниці трикотажу.

У середньому профтехучилищі № 18 (316050, м. Кіровоград, пров. Театральний, 8).

«Я — учениця Погребняківської СШ Могордицького району. Хотіла б дізнатися адреси юридичних інститутів, що є на Україні. Оксана Черниш».

Оксана, в нашій республіці є єдиний юридичний інститут, що знаходиться у Харкові.

Його адреса: 310021, м. Харків, вул. Пушкіська, 77.

«У якому вузі можна здобути спеціальність модельєра-конструктора одягу» — запитує Каріна К. з Бобриньського району, та Ірина Стасюк із Знаменського.

ДАЮЧИ КЛЯТВУ ГІППОКРАТА...

Досить часто наші читачі цікавляться професією медика. «Моя сестра Ганна» недавно закінчила Кіровоградське медичне училище і тепер працює маніпуляційною сестрою. Хворі кажуть, що в Ганни легка рука, так добре вона робить уколи. Я і моя подруга Таня захопилися розповідями сестри і після закінчення 8 класів готуємося до вступу в Кіровоградське медучилище.

Хотілося б докладніше дізнатися про свою майбутню спеціальність.
ОЛЯ В. І ТАНЯ К.
Новоукраїнський район.

Вже давно на сторінках газети ведеться рубрика: «Сто доріг — одна твоя», яка допомагає молодій людині правильно зорієнтуватися, із самого початку трудового життя вибрати свою, саме свою дорогу із тисячі тих, яка веде кожну людину через усе життя до виднокраю долі. І чим більше корисних справ встигає зробити людина за своє життя, тим помітніший та вагомий слід лишає вона, тим більший її особистий внесок у скарбницю суспільних знань та досвіду.

Розповідати про професію без ентузіазму, без захоплення, без відображення свого особистого ставлення до неї просто неможливо. І це добре, але при цьому не слід забувати про те, що молода людина здатна досить легко потрапляти під чийсь вплив; що притаманні молодому вікові емоційність, нестійкість почуттів та поглядів на все, що її оточує, а головне — відсутність досвіду, звички розглядати всі речі некваливо, ґрунтовно — все це може призвести до поспішних висновків, до виникнення перебільшеного захоплення, або навпаки — безпідставно негативного ставлення до певної професії. Тому, як бачите, це дуже делікатна й відповідальна справа. Я хочу познайомити читачів «Вітрил» із професією медичного працівника середньої ланки.

Отже, медичні училища готують медичних сестер, лаборантів, фельдшерів, санітарних фельдшерів, фармацевтів, зубних техніків. Залежно від обраної спеціальності, учні навчаються там 2 або 2,5 роки після десятого класу і на рік більше — після восьмого. Протягом навчання юнаки та дівчата вивчають фармакологию, хірургію, внутрішні хвороби, фізіологію людини, анатомію, мікробіологію та багато інших спеціальних, а також загальноосвітніх дисциплін. Теоретичний курс органічно поєднується з практичною

роботою на базі певного лікувального закладу, що надає учням можливість «поглядати очі бачити свою майбутню роботу».

Випускники училищ працюють медичними сестрами (палатними, хірургічними, фізіотерапевтичними відділень, дитячими та ін.), фельдшерами, лаборантами, масажистами...

Специфіка цієї роботи полягає ще й у тому, що вам треба буде вміти за будь-яких обставин швидко і якісно надати людині першу медичну допомогу. В таких випадках найчастіше поруч із вами не буде тих, хто міг би щось підказати або й допомогти, отже треба вміти все робити самому. Далі, професія медика вимагатиме від вас постійного поповнення своїх знань, останніми досягненнями в медицині.

Ну, то як, чи не здається вам, що мова йде про одну із найскладніших, але в той же час і найпопулярніших, найцікавіших професій? Щоб уявлення про неї стало повнішим, хоча додати: всі ці труднощі стають просто непомітними на фоні того, що перед вами розкриваються можливості на власні очі бачити, як ваші знання і руки повертають людям втрачене здоров'я!

Вас, мабуть, цікавить запитання, а що необхідно зробити для того, щоб стати учнем медичного училища? Перш за все, на мою думку, необхідно мати велике бажання пов'язати своє життя з медициною. По-друге, необхідно любити людей, співчувати їм, переживати разом з ними їхні біль і радість видужування. Необхідно також вміти триматися, стримувати свої емоції, бажання, почуття. Це, мабуть, і є головним.

Кілька слів про себе. Мій шлях до медицини був нелегкий та довгий. Навчаючись у школі, я й гадки не мав, що пов'язу своє життя з медициною. Відразу після школи — армія, потім — навчання в Київському політехнічному інституті. Але ауз я не закінчив, бо відчув, що він не для мене, що я тільки даремно займаю чийсь місце... Потім я влаштувався працювати у центр охорони здоров'я матері та дитини — відтоді й серйозно зацікавився медициною.

На закінчення хочу сказати: не обов'язково йти до своєї мети саме таким шляхом, як я. Але, якщо ви маєте велике бажання стати медиком, — не відступайте, впевнено йдіть до своєї мети повз всілякі перешкоди!

О. ГРИГОР,

МЕТРОЛОГІЯ — ЦЕ ЦІКАВО

До редакції «Молодого комунара» надходять листи, у яких автори просять розповісти про професію метролога.

Наш позаштатний кореспондент зустрівся з начальником відділу метрологічного забезпечення Кіровоградської міжобласної лабораторії держнагляду за стандартами та метрологією технікою Виславом Андрієм.

Відповісти на декілька запитань.
— Руслане Андрійовичу, що ж таке метрологія? Для чого вона?

— Уявіть собі таку картину. Ви заходите до магазину і просите звязити кілограм цукерок. Потім заходите до іншого, а там кілограм цукерок в два рази менший, ніж у першому. Прикро? Підтримуванням єдності різних вимірних одиниць приладів і займається метрологія.

— Але, мабуть, ваш відділ перевіряє не лише правильну вагу в магазинах?

— Безперечно. Назву таку цифру. На підприємствах, наукових закладах нашої області більше 810 тисяч приладів вимірювання. Це штангенциркулі, термометри, осцилографи, вольтметри тощо. Усі вони повинні відповідати певним стандартам згідно європейських.

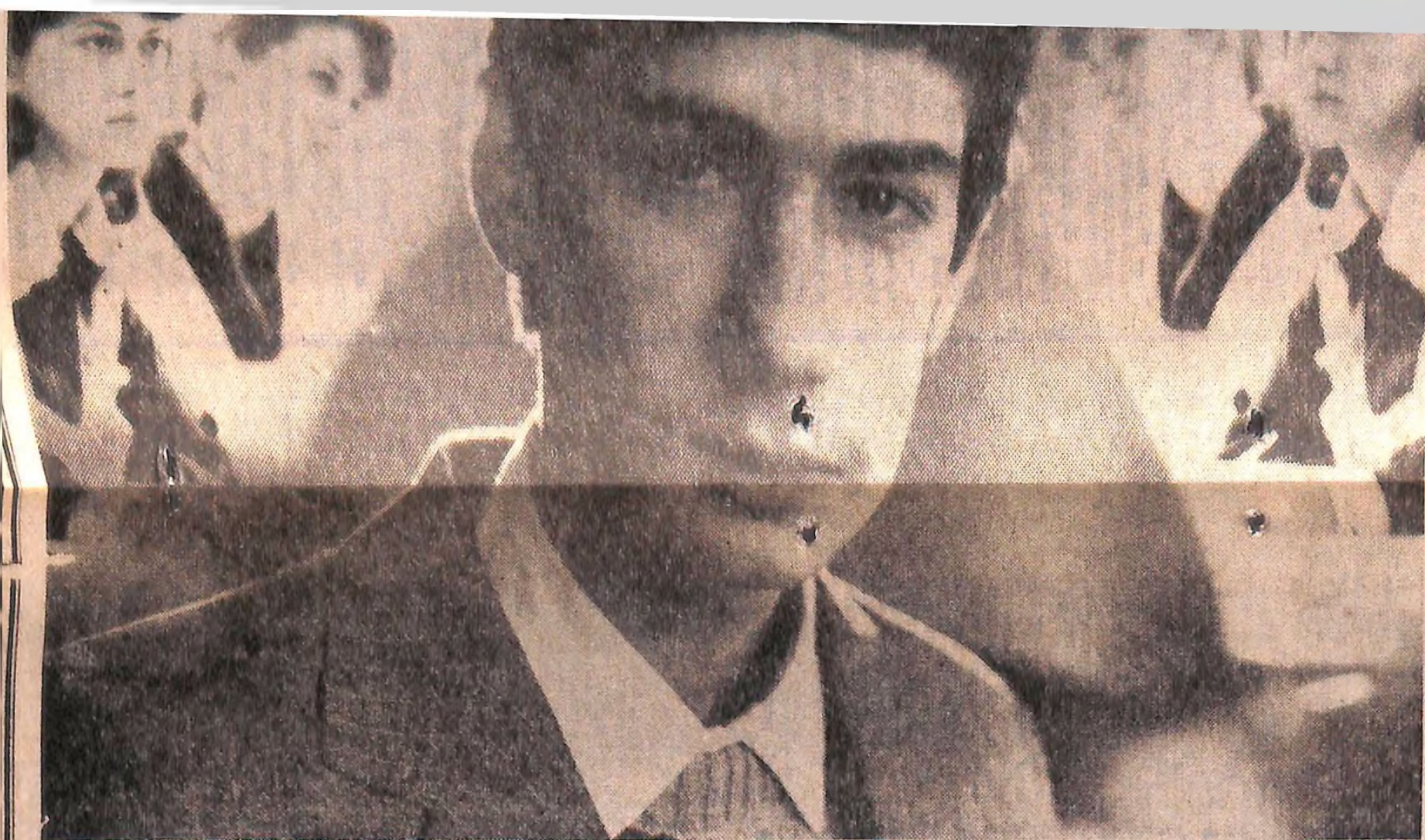
— Стати метрологом може кожна людина?

— Так, але при одній умові. Юнак чи дівчина, які вирішують присвятити себе цій справі, повинні уявити собі важливість метрології. Це я кажу не тому, що кожний спеціаліст, який любить свою роботу, вважає її важливою. Окремо раз у місті стіти до відповідності техніки.

карбованець, що вкладає на розвиток метрології, дає вісім карбованців прибутку. Коментарі, як кажуть, зайві. Справа не лише в грошах. Адже в багатьох випадках ми перевіряємо прилади, які вимірюють навіть вибухові речовини. Можете собі уявити, що станеться, якщо ми допустимо помилку. Так, що для метролога неабияке значення має старанність, досконалість знання. Причому, знання не з якогось вузького профілю, а різноманітні. Адже нам часто доводиться спілкуватися з фахівцями з інших спеціальностей. І спілкуватися необхідно на рівних.

Розмову вів **Г. ХАРИТОНОВ.**

ВІД «ВІТРИЛ». Повідомляємо, що на



Секретар комітету комсомолу школи — людина надзвичайно зайнята. Та, не дивлячись на це, Вадим Камінський, учень 10-го класу Гайворонської середньої школи № 5, знаходить час і для шкільного драматичного гуртка «Юність», і в навчанні він відмінник. Клас, у якому вчиться Вадим, вважається найкращим у школі. Десятий клас... Останній рік у школі. Про що ти мрієш, комсо-

мольський секретар? У Вадима багато захоплень. Та найбільше принаближає його історія. Стати студентом історичного факультету — його головна мрія. І ми бажаємо, щоб вона здійснилася.

На знімку: делегат обласної комсомольської конференції В. КАМІНСЬКИЙ.

Фото В. ГРИБА.

навчання — 1 рік. Учильниця: 316013, м. Кіровоград, вул. Шатили, 4.

Роксана і Катя Томашук із Гайворонського району цікавляться, де можна здобути спеціальність в'язальниці трикотажу.

У середньому профтехучилищі № 18 (316050, м. Кіровоград, пров. Театральний, 8).

«Я — учениця 10-го класу Погребицької СШ Новгородківського району. Хотіла б дізнатися адреси юридичних інститутів, що є на Україні. Оксана Черненко».

Оксана, в нашій республіці є єдиний юридичний інститут, що знаходиться у Харкові.

Його адреса: 310021, м. Харків, вул. Пушкінська, 77.

«У якому вузі можна здобути спеціальність модельєра-конструктора одягу?» — запитує Каріна К. з Бобринецького району, та Ірина Стасюк із Знаменки.

Такий навчальний заклад є в Києві. (252601, м. Київ-11, вул. Немировича-Данченка, 2).

ших спеціальних, а також загальноосвітніх дисциплін. Теоретичний курс органічно поєднується з практичною підготовкою.

мети пов'язані з вирішенням питань. О. ГРИГОР.

МЕТРОЛОГІЯ — ЦЕ ЦІКАВО

До редакції «Молодого комуніста» надходять листи, у яких автори просять розповісти про професію метролога.

Наш позаштатний кореспондент зустрівся з начальником відділу метрологічного забезпечення Кіровоградської міжобласної лабораторії держнагляду за стандартами та вимірною технікою Русланом Андрійовичем КОЛМІКОВИМ і попросив його відповісти на декілька запитань.

— Руслане Андрійовичу, що ж таке метрологія? Для чого вона?

— Уявіть собі таку картину. Ви заходите до магазину і просите зважити кілограм цукерок. Потім заходите до іншого, а там кілограм цукерок в два рази менший, ніж у першому. Причому підтримуванням єдності різних вимірних приладів і займається метрологія.

— Але, мабуть, ваш відділ перевіряє не лише правильну вагу в магазинах? — Безперечно. Назву таку цифру на підприємствах, наукових закладах нашої області більше 810 тисяч приладів вимірювання. Це штангенциркулі, термометри, осцилографи, вольтметри тощо. Усі вони повинні відповідати певним стандартам згідно з еталонами, які знаходяться у нашій лабораторії. Ми ж перевіряємо свої еталони у відповідних регіональних лабораторіях Дніпропетровська, Харкова, Києва...

— Стати метрологом може кожна людина!

— Так, але при одній умові. Юнак чи дівчина, які вирішують присвятити себе цій справі, повинні уявити собі важливість метрології. Це я кажу не тому, що кожний спеціаліст, який любить свою роботу, вважає її найважливішою. Одного разу я читав статтю

де наводилися такі приклади. Один карбованець, що вклядено на розвиток метрології, дає вісім карбованців прибутку. Коментарі, як кажуть, зайві. Справа не лише в грошах. Адже в багатьох випадках ми перевіряємо прилади, які вимірюють навіть вибухові речовини. Можете собі уявити, що станеться, якщо ми допустимо помилку. Так, що для метролога неабияке значення має старанність, досконалі знання. Причому, знання не з якогось вузького профілю, а різноманітні. Адже нам часто доводиться спілкуватися з фахівцями з інших спеціальностей. І спілкуватися необхідно на рівних.

Розмову з Г. ХАРИТОНОВ.

ВІД «ВІТРИЛ». Повідомляємо, що на Україні є лише один навчальний заклад, який готує техніків-метрологів: 270049, м. Одеса-49, вул. Челюскінців, 15. Приймають осіб після закінчення восьми і десяти класів.

ЛИСТ У НОМЕР

КИШЕНЬКОВІ ГРОШІ

У нашому класі практично кожен учень має певну суму грошей. Звичайно, не 50, 25 карбованців. А так, у межах десятків. Для чого, запитаєте? Як же нормальна сучасна молода людина житиме без власної копійки. На абонементний талончик у тролейбусі треба, випити стакан соку теж не може собі відмовити. Це вже не враховуючи купівлю улюбленої «Собеседника», децю з філателії і т. д. Морозива я не їм, з дитинства не люблю. А ось піти разом із друзями на якусь хорошу кінокартину — треба.

Словом, школярів гроші теж потрібні. Тепер запитання: де їх брати? Мама більше карбованців на обід не видає. Ну, ше бабуся тихенько на свята троячку «підкине». Оце і всі мої фінанси. Була колись у мене копилка. Так я її ще у восьмому класі розбив — дівачні квіти на день народження купив.

«Вітрила», доведіть якомусь моїм батькам, що я вже дорослий і не повинен кожного разу кланятися у них гроші.

Микола ПЕТЛЕНКО, дев'ятикласник.

Від «Вітрила». Друзі-старшокласники і всі наші читачі! Що б ви могли порадити хлопцеві? Чекаємо ваших листів.

Відразу давайте домовимося: місто, школа, клас і сама учениця в матеріалі змінити. Так просила мене Катя (назвемо свою героїню цим ім'ям). І ми пішли їй назустріч, тим більше дівчина пообіцяла виправитися — підтягнутися в навчанні, вгамувати свій норовистий характер. Яка ж вона — восьмикласниця Катерина? Звичайна собі дівчина. У форменному платті з білими комірцем і манжетами, коротенька сучасна стрижка, ніяких «заборонених» прикрас. Зате, відкривши її щоденник, побачиш... Суцільні трійки витанцювовують у ньому. Із тижня в тиждень, із місяця в місяць.

— Катю, тобі в школі нецікаво! Чи може важко даються предмети!

— Та... Раз не вивчила хімію — полінувалася, другий — не зрозуміла, як розв'язання задачі з фізики. Просила відмінників допомогти, пояснити. Од-

ЗАВАЖАЄ ХАРАКТЕР

на з них пхикнула з усмішкою, мовляв, тобі все одно ні для чого все це. Після восьмого класу в ПТУ будь-яких приймуть. Ох і образилася я тоді! Вирішила: раз так, хай вже до кінця навчального року все так і буде. А якщо не вступлю до обраного мною технікуму, нічого страшного — в будівельному училищі доведу всім — й однокурсникам, і вчителям, — можу я вчитися не гірше деяких хорошистів.

— Чому ж зараз не хочеш цього зробити, адже легше буде далі вчитися!

— А я майже все роблю вдома як треба, хіба тільки те не виконує, в чому сама розібратися не можу. Коли ж викликають відповідати, спеціально починаю вигадувати: «не

знаю», «не розумію», «не вивчила». Адже для класу і вчителів я лідарка. А мене такий характер: раз мене назвали таким страшним словом — не буду доводити, що я не така. Хай вже буде як є.

— Ну, а як вдома батьки дивляться на твої оцінки?

— О, це ви правильно сказали «дивляться на оцінки». Тато в домі — нейтралітет. Йому хокей чи футбол цілодобово показували б, більше нічим не цікавиться. Мама ж спокійнісінько, як вона каже, «люблячи», на зразок «принцеса ледарка», ще й татову рідину загусд.

Допомогти ж розібратися у математиці чи хімії відмовляється. Тата ж мені соромно просити. І він

може, певно, що без зла вивчила». Адже для класу і вчителів я лідарка. А мене такий характер: раз мене назвали таким страшним словом — не буду доводити, що я не така. Хай вже буде як є.

І коли воно те літо, щоб пошвидше піти зі школи, зайнятися вивченням улюбленої справи. Певна, батьки поставляться до мене зовсім по-іншому. А зараз нехай вибачать — грубистим і не подумаю кланятися перед нашими пихатими відмінниками.

Розмову записала Т. КУДРЯ.

Р. С. А що ви, друзі, думаєте з приводу Катиних міркувань? У чому вона права? Чи може її поведінку повністю засуджувати? Чекаємо ваших листів.

ПОШТА «ВІТРИЛ»

Кожен лист для нас цікавий

Читаючи ваші листи, шановні друзі, ми разом з вами радіємо й ображаємося, хвилюємося й усміхаємося, вникаємо в серйозні міркування щодо того чи іншого питання...

Перераховувати всю кореспонденцію, її зміст, певно, немає смислу. Тому ми пропонуємо вам окремі уривки з них:

«Комсомольці і піонери нашої школи провели ярмарок солідарності, де були представлені вироби, зроблені своїми руками. Найкраще підготувались до нього учні 4 «В», 5 «В», 8 «А», 10 «В» класів.

Виручену суму — 50 карбованців — учні вирішили перерахувати у Фонд миру. «Планети — зоряний мир, а не зоряні війни».

С. ТИЛЬНА, старша піонервожата школи.

Щиру подяку своїм вчителям Д. Я. Дромишко, М. О. Євдокименко, Г. В. Мельченко, О. В. Перетинний та багатьом іншим висловлює у листі до «Вітрила» Валда Рубаненко — восьмикласниця Завтуровської восьмичасної школи Устишівського району.

А наш постійний дописувач В. Кудря з Малої

Виски повідомив, що медіатор колгоспу «Родина» комуніст Л. Р. Романенко минулого літа разом із сином-восьмикласником Сергієм добре працював на полях господарства.

«Всі, хто має безпосередньо відношення до комсомольської роботи, мабуть, помічали, що серед старшокласників спостерігається якась незрозуміла пасивність. І, можливо, причина криється в нас самих — вчителях, комсомольських працівниках. Мабуть, заздалеку опікаємо ми їх, не вміємо, а часом і не бажаво правильно розібратися в про-

блемах шкільної комсомольської організації. Звичайно, тільки змінивши ставлення до своїх вихованців, ми зможемо добитися, щоб і піонери, і комсомольська організація стали діяльними. Але перед тим, як відмовитися від цієї опії, підемо виле в першого класу по-трібно готувати до самоствісності, розвинути в них ініціативу щоб потім, коли вони стануть піонерами, а пізніше комсомольцями, змогли без допомоги старших вирішувати всі проблеми».

С. ФЕСУН, вчителька німецької мови Млинівської СШ Онуфріївського району».

Усім нашим читачам — спасибі! Чекаємо від вас нових конвертів з позначкою «Вітрила».

ТАКІ У ШКОЛЯРІВ ШЕФИ

У цехах Ульяновського цукрозаводу працює чимало батьків учнів першої райцентрівської середньої школи, вихованців якої часто бувають на підприємстві. В автопарку та електроцеху, наприклад, проводились збори піонерських загонів. Учні звітували перед цукровиками про своє навчання, виступали з концертною програмою.

У заводському автопарку, де нині трудяться 105 шоферів і трактористів, вчителі підшефної школи проводять політінформації, бесіди, читають лекції. Тут випускається стінгазета «Сім'я і школа».

А вчителі та учні десятиріччя спільно з профкомом і комітетом комсомолу цукрокомбінату підготували і провели в будинку культури «Ювілейний» тематичний вечір «Від усієї душі». На ньо-

го були запрошені ветерани війни і праці, молоді виробничники, старшокласники. Директор цукрокомбінату В. Т. Рудак розповів присутнім про розвиток цукроваріння в СРСР, сьогодення підприємства... А ось на сцені знатні трудівники цукрозаводу — набірщик Юрій Володимир Савелійович Кривий, оператор дифузійного апарату Валентина Адамівна Кропивко, вихованці Валентина Адамівна Кропивко, старший інженер відділу кадрів Кирило Архипович Шовковий... Затамувавши подих, юнаки і дівчата слухають розповіді-спогади і поради начальника заводського автопарку З. С. Чалапця, головного енергетика підприємства О. В. Ярового, К. А. Шовкового та В. А. Кропивко.

На вечорі виступили самодіяльні митці «Ювілейного».

Л. БАЖАТАРНИК, громадський кореспондент «Молодого комуніста».

КОЛИ ПОРУЧ ДРУЗІ

Леся Грабовська і Людмила Сокол — учениці Інгуло-Кам'янської середньої школи. Обидві — відмінниці, з п'ятірками переходять з класу в клас. Леся — секретар учнівської комсомольської організації. Людмила — її заступник. Зі своїми комсомольськими дорученнями дівчата успішно справляються. А перші свої кроки робили невпевнено. Тоді на допомогу приходила старша піонервожата школи (в минулому теж комсомольський секретар) Вікторія Калужна.

У сім'ї Олександра Панасовича і Ніни Федорівни Грабовських шестеро дітей. За жодного з них червоніти не доводиться: ні за старших, ні за молодших. Леся серед них — середня. І вона — гордість школи. Комсомольський секретар всти-

гає скрізь: побувати в жовтеньських групах і піонерських загонах, поцікавитись, як готується вжити пройшов збір жовтеньської з'їздки і піонерської ланки, бо не лише комсомольські, а й піонерські справи вона вважає своїми кривими. Адже комсомол — піонерський вождь. Та й Леся донедавна була головою ради дружини. Сама ж вона найбільше цінує в людях чесність, правдивість. По цьому й подруг собі вибирає. Таких, як Людмила Полуденко і Людмила Сокол. І то нічого, що погляди дівчат іноді розходяться. Все ж вони перші розуміють і підтримують Леся, коли треба, приходять на допомогу. А разом перешкоди долати легше.

...Сьогодні знову на розгляд комітету комсомолу виносяться питання успішності старшокласників. Бо миритися з трічниками вони не будуть. А Леся, як завжди, серед товаришів по Спілці, запалює їх на добрі справи, веде їх за собою.

А. РИБАК, Новгородківський район.

— Народився 1897 року і ще живий.

У Харкові під час виступу Маяковського запитали, які книжки він читає. Поет відповів: — Всі книжки наших поетів та найкращі прозаїчні твори.

Хтось уїдливо запитав:

— А Пушкіна ви читаєте?

— Ні... — Довга пауза. — Я його знаю напам'ять. — Знову пауза. — Не вірите? Слухайте: «Євгеній Онегін».

Мартович до Стефаніки:

— Ти пам'ятаєш, Василью, як ми колись хотіли написати разом одну річ? Напишемо тепер. Ти маєш таке ім'я...

— Добре, Лесю, поділимо працю. Ти пиши, а я підпишу...



Одного разу Ернеста Хемінгуей, відомого американського письменника, який щойно повернувся з Африки, запитали:

— Чи правда, що коли ходити з ліхтарем, то левів можна не боятися?

— Це залежить від швидкості ходи, — відказав письменник.

Арагон на запитання критиків, які цікавилися його життям, любив відповідати жартом:

Газета виходить у вівторок,
четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.